

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

7:08	6:59	7:06	6:51	כניסת השבת
8:09	8:11	8:10	8:07	צאת השבת

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

הלכות "שאילת שלום"

א) חכמים תקנו שאדם ידרש בשלום חברו, באמירת "שלום". "שלום" הוא אחד משמותיו של הקדוש ברוך הוא, וחכמים קבעו להשתמש בשם זה לברך איש את רעהו, מפני כבוד הבריות.

ב) מדת חסידות היא להקדים בשלום כל אדם, שגאמר: "בקש שלום ורדפהו" (תהלים לד). רבי יוחנן בן זכאי תמיד הקדים לומר שלום לכל אדם, ואפילו לנכרי בשוק (ברכות זא).

ג) אדם שאמר לו "שלום", ולא החזיר שלום, נקרא "גזלן". וכל המברך את חברו מתברך מן השמים.

אמרו חכמינו זכרונם לברכה (אבות א): "הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות".

ד) מקומות שאסור להזכיר בהם דברי קדשה, כמו בית מרחץ (מקוה), ומקומות בלתי נקיים, אין לומר בהם "שלום" איש לרעהו, מפני שהוא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ה) כשהגיע זמן תפלת שחרית, לא יאמר לחברו "שלום", כי אין זה כבוד ה', לחלק כבוד לבשר ודם באמצעות "שם ה'", לפני שחלקנו כבוד לה' בתפלתנו אליו.

מקורות: מסכת ברכות נד, א. אבות פרק ד, משנה יד. שו"ע או"ח סימן פד וסימן פ"ט ס"ב. שו"ע אדמו"ר הזקן בעל התניא, סימן פט, ס"ג

המדרש מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

השדה פתוח

שער הפרדס הפתוח כאלו הזמין את דני ודיני להפגס פנימה.

"אילו פרות עסיסיים, הייתי שמחה לטעם מהם", אמרה דיני בעודם מהלכים בין שורות העצים.

"הנה בעל השדה, נשאל אותו", אמר דני.

"סליחה, אפשר לקטוף כמה תפוזים?", שאלו הילדים.

"לא ראייתם את השלט בכניסה?", השיב האכר, "זוהי שנת שמיטה, הכל הפקר וכלם יכולים לקחת... מיד לאחר מתן תורה הצטיינו בכך, וכעת - לאחר שהתישבנו בארץ, סוף סוף אנו זוכים לקיים את המצוה ולהפקיר את השדה".

"באמת?", פקח דני את עיניו בתדהמה. "אבל אם כלם יקחו, ממה תתפרנס?".

האכר נשען על אחד האילנות והסביר: "השמיטה מזכירה לנו שהקדוש ברוך הוא הוא בעל השדה, והכל נתן לנו מידו. אתם מזמנים לכאן בעוד שנה לראות את השפע והברכה שהקדוש ברוך הוא ישלח לנו".

האכר הביט בשעונו ואמר: "יש לי עוד מה לספר, אך אני ממהר לבית המדרש, ללמד תורה".

דני ודיני מלאו את הסל בפרות הפרדס, כשהם תוהים: 'האם באכילת הפרות נתן לחוש טעם מיחד של שנת שמיטה?'

יום שכולו שבת

לפני הגאולה ממצרים נאמר "ויאנחו בני ישראל"; בתחלה הם היו שקועים בעצמם ולא חשנו את הגלות. רק כאשר הצטערו ונאנחו, גאל אותם ה'. כך גם בימינו - כשנצטער על הגלות, נזכה להגאל. (חידושי הר"ם)

נא לשמור על קדושת העלון

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אזור: יעקב ירחי

עונג שבת עם איצי ופיצי

אבל בסוף זה היה תמורה!

בהתמלה חשבת' שזה סתם איזה פיל...

ו. ומה זה היה?

כשיצאתי מבית-הספר ראיתי איזה משהו אחר...

נרות לכבוד שבת

השמש נטתה לכוון מערב, וגוני ארגמן צבעו את הרקיע. העגלון הצליף בסוסים, בתנועה לחוצה. יום ששי היום, ערב שבת, ועליו להספיק להגיע לעירה. סוף-סוף נראו בתי העירה מרחוק. אולם, כאשר העגלון עצר וירד מהעגלה הבחין כי השעה מאחרת מדי. השקיעה חלפה-עברה, והשבת כבר ירדה על העולם לפני מספר דקות.

'חללתי את השבת', פלחה את לבו המחשבה, ומעיניו של העגלון הפשוט זלגו דמעות רותחות. בלב נשבר פנה היהודי אל הרב ובקש תקון לחטאו. הרב, שראה את צערו של העגלון, אמר: 'בערב שבת תביא לבית-הכנסת נרות, וכך תכפר על חלול השבת'.

שמח העגלון וצפה בקצרו-רוח ליום ששי. בערב שבת הגיע לבית-הכנסת, סדר את הנרות והדליק אותם לכבוד שבת.

בפנת בית-הכנסת, ישב אברך צעיר ועסק בלמודו. היה זה רבי יחיאל-מיכל מזלוצ'וב, מתלמידי הבעל-שם-טוב. הוא הביט בנרות בפקפוק וחשב: 'כיצד נתן לכפר על חטא כה חמור בנרות פשוטים?'.

חלפה שעה קלה ולבית-הכנסת התפרץ כלב גדול. הוא נבח על הנרות, וכבה אותם באחת.

חלף שבוע. ביום ששי טוב הגיע היהודי לבית-הכנסת, והדליק את הנרות, כשרבי יחיאל-מיכל מביט בו במבט נוקב. אך, הנרות דלקו והחלב נמס במהירות, ועוד לפני כניסת השבת כבר כבו הנרות.

בשבת שלאחר מכן, באמצע התפלה נשבה רוח חזקה, ושוב כבו הנרות שהביא העגלון.

"כבר שלוש פעמים כבו הנרות שהבאתי", התלונן היהודי בפני הרב, "אולי משמים אין תשובתי רצויה?". הבין הרב כי אין זה דבר של מה בכך, והציע לעגלון לנסע אל הבעל-שם-טוב, רבו של רבי יחיאל-מיכל.

כאשר שמע הבעל-שם-טוב את הספור, שלח לקרא לרבי יחיאל-מיכל. התלמיד הנאמן יצא לדרך מיד, אולם הסוסים תעו והדרך נמשכה מספר ימים. רק דקות ספורות לפני שבת הגיע החסיד לבעל-שם-טוב.

אמר לו הצדיק: "קעת, משהצלתי אותך מחלול שבת, בודאי תבין כיצד הנרות מכפרים לעגלון התמים, שמתסר על עונו".

באותו ליל שבת דלקו נרותיו של העגלון ללא הפרעה. הם האירו את בית-הכנסת וחממו את לבו של היהודי התמים.

סוכריה לשבת

יוצאים למסע

בכ' באיר, כמעט שנה אחרי מתן-תורה, יצאו בני-ישראל להמשך המסע במדבר, בעקבות ענן השכינה.

גדולי ישראל

רבי יוחנן הסנדלר

פרקי אבות: פרק רביעי

זמן: חי כמאה שנה לאחר חרבן בית שני.

מקום: נולד במצרים, בהמשך עבר לארץ-ישראל. נטמן במירון, סמוך לקבר רבי שמעון בר-יוחאי.

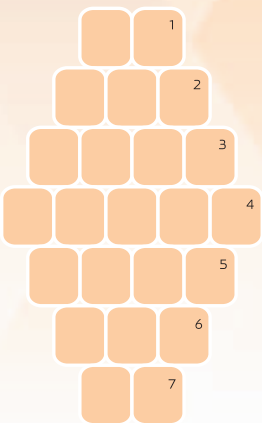
אודותיו: מתלמידי רבי עקיבא. מכנה 'הסנדלר' כיון שעסק בתקון נעלים לפרנסתו. יש אומרים שכנוי זה רומז על עיר מוצא, אלכסנדריה. רש"י היה מצאצאיו של רבי יוחנן.

ספור: כאשר היה רבי עקיבא אסור בבית-הכלא על-ידי הרומאים, התעוררה שאלה בבית-המדרש והתלמידים לא ידעו מהו הדין במקרה מסוים. החליט רבי יוחנן להתחפש לרוכל, ועבר ליד בית-הסהר. הוא הכריז על סחורתו, ותוך כדי הכריז גם את השאלה. רבי עקיבא הציץ מחלון חדרו וענה: "כשר", וכך נפתרה הקשיה.

משתעשעים

מדרגאות

- הגדרות:
- (1) מקוה מים.
- (2) בסיום שמונה עשרה: "שלוש טובה..".
- (3) רקיע.
- (4) יובל - שנת ה- (כ"ח).
- (5) גואל.
- (6) עליז, צוהל.
- (7) ההיפך מקר.

כתבו את האות שחוזרת על עצמה בכל הפתרונות ושלחו למערכת.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 262: ספירת העומר. הזוכה: משה לוי, ירושלים.

פרטים והרשמה בבית חב"ד

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד בכתובת ספר תורה שונתב בירושלים העתיקה

יש לי אות בספר התורה המיוחד של ילדי ישראל

לכל ילד/ה אות אחת בלבד! נרשמים ומקבלים הכיתה תעודה יפה עם שם הילד וציון הפרשה שבה מופיעה האות שנקנתה